

Zorginstituut Nederland

201900003

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. de heer
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Willem Dudokhof 1
1112 ZA Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon

2019031917

Datum 18 juni 2019
Betreft Advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2019029790

Onze referentie
2019031917

Uw referentie
201900003

Uw brief van
29 mei 2019

Geachte voorzitter, commissie,

U hebt op 29 mei 2019 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de verstrekking van een persoonsgebonden budget voor verpleging en verzorging (PGB vv).

Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd, maar een verslag van de hoorzitting ontbreekt nog. Het Zorginstituut brengt daarom een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In artikel 12 van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op een persoonsgebonden budget voor verpleging en verzorging omschreven. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet is bepaald.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoeker aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van het Zorginstituut kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Medische beoordeling

Na kennisneming van het geschil heeft het Zorginstituut dit dossier voor een medische beoordeling voorgelegd aan zijn medisch adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd en deelt het volgende mee.

Casus

Verzoeker is 76 jarige man die samenwoont met zijn partner. Verzoeker heeft in 2012 een CVA doorgemaakt en ervaart daar restverschijnselen van. Er is sprake van uitval en krachtverlies aan de rechterzijde en slikproblemen. Daarnaast is verzoeker bekend met een slechte nierfunctie, de ziekte van Ménière en slaapapneu.

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Datum
18 juni 2019

Onze referentie
2019031917

De indicierend wijkverpleegkundige heeft in eerste instantie een indicatie gesteld van 13 uur en 25 minuten persoonlijke verzorging per week. De geïndiceerde zorg betreft hulp bij het wassen en douchen, het aan- en uitkleden, het aan- en uittrekken van steunkousen, het begeleiden en ondersteunen bij bewegen, wondzorg en gezondheidssupervisie. Ook behoeft verzoeker hulp bij het op en af doen en verzorgen van het CPAP masker, het incidenteel toedienen van een epo injectie en het beheren en aanreiken van medicatie.

Verweerder heeft een PGB vv toegekend van 3 uur en 30 minuten persoonlijke verzorging per week. Verweerder voert hierbij aan dat verzoeker voor het aan- en uittrekken van steunkousen een hulpmiddel kan gebruiken, dat een deel van de geïndiceerde zorg niet onder de Zvw valt en een deel geen zorg is zoals verpleegkundigen die plegen te bieden. Voor wat betreft het incidenteel toedienen van een epo injectie en wondzorg voert verweerder aan dat deze zorg incidenteel is en niet tenminste één jaar constant waardoor deze zorg niet in de vorm van een PGB kan worden afgegeven. Verweerder heeft telefonisch contact opgenomen met de indicierend wijkverpleegkundige en zij hebben vervolgens in samenspraak de indicatie aangepast naar 3 uur en 30 minuten persoonlijke verzorging per week.

Beoordeling

De indicierend wijkverpleegkundige en de zorgverzekeraar zijn gezamenlijk tot het besluit gekomen om het aantal geïndiceerde uren terug te brengen tot 3 uur en 30 minuten persoonlijke verzorging per week, deze zorg betreft de hulp bij het douchen en kleden. Of de overige zorg (het beheren en aanreiken van medicatie, het op en af doen en verzorgen van het CPAP masker, het aan- en uittrekken van steunkousen, gezondheidssupervisie en het begeleiden en ondersteunen bij bewegen) zorg is zoals 'verpleegkundigen die plegen te bieden' en voor vergoeding ten laste van de basisverzekering in aanmerking komt hangt af van de geneeskundige context. Het is aan de indicierend wijkverpleegkundige om de geneeskundige context te onderbouwen. Aangezien de indicierend wijkverpleegkundige akkoord is gegaan met de verlaging van het aantal uren is de geneeskundige context voor deze zorg niet onderbouwd. Ook wordt niet toegekomen aan de vraag of het incidenteel toedienen van een epo injectie en wondzorg incidenteel is en niet tenminste één jaar constant nu deze zorg na verlaging van de uren geen deel meer uitmaakt van de PGB aanvraag.

Conclusie

De overige 9 uur en 55 minuten persoonlijke verzorging per week komt niet in aanmerking voor vergoeding ten laste van de basisverzekering omdat de indicierend wijkverpleegkundige akkoord is gegaan met verlaging van het aantal uren naar 3 uur en 30 minuten persoonlijke verzorging per week.

Het advies

Het Zorginstituut heeft kennisgenomen van de stukken en beoordeeld of verweerder terecht het gevraagde heeft afgewezen. Gelet op het bovenstaande adviseert het Zorginstituut tot afwijzing van het verzoek.

Hoogachtend,

Hoofd afdeling Zorg

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Datum
18 juni 2019

Onze referentie
2019031917